

ASSEMBLEA DE SOCIS

El dia 23 de gener de 1983, tindrà lloc a les 11 del matí al nostre estatge social, l'assemblea anual de socis amb el següent ordre del dia:

- 1.- Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior.
- 2.- Activitats de les seccions.
- 3.- Estat de comptes del 1982.
- 4.- Pressupost 1983 i augment de quotes (proposta).
- 5.- Projectes i propostes de la Junta.
- 6.- Precs i preguntes.

*

*

*

CINQUENA SORTIDA "CONEGUEM CATALUNYA"

Aquesta sortida està prevista per a finals del mes de març a la comarca del Berguedà. El proper butlletí us donarem àmplia informació. Organitza Secció de Cultura.

*

*

*

PORTADA DEL BUTLLETÍ: Josep M. Also

Agrupació Excursionista Talaia

C/. Comerç, n.º 4

Tel. 893 12 57

VILANOVA I LA GELTRU

Novembre-Desembre 82

EDITORIAL

L'aigua del Segre s'ha emportat el pont de Bar, feia quasi bé mil anys que hi circulava per sota, riu i pont eren ja una mateixa cosa en el paisatge.

El pont de Bar era un símbol de la naixença de la nació catalana, formava part d'un conjunt de ponts i camins que els comtes catalans construïren per millorar les comunicacions i afavorir el comerç entre els diversos mercats. Un dels artífex d'aquesta obra, Sant Ermengol, bisbe d'Urgell, fill de Bernat I vescomte de Conflent, morí l'any 1035 quan inspeccionava la seva construcció.

La destrucció d'aquest pont és un símbol de la destrucció del país que s'està produint en aquesta època; l'home no respecta la natura, destrueix el paisatge, crema els boscos, embruta els rius, l'interès econòmic està per sobre de l'interès ecològic.

Sí, realment va ploure molt, però si les muntanyes haguessin tingut el mantell de terra i bosc intacte, n'haguessin retingut molta i potser el pont de Bar encara estaria dret.

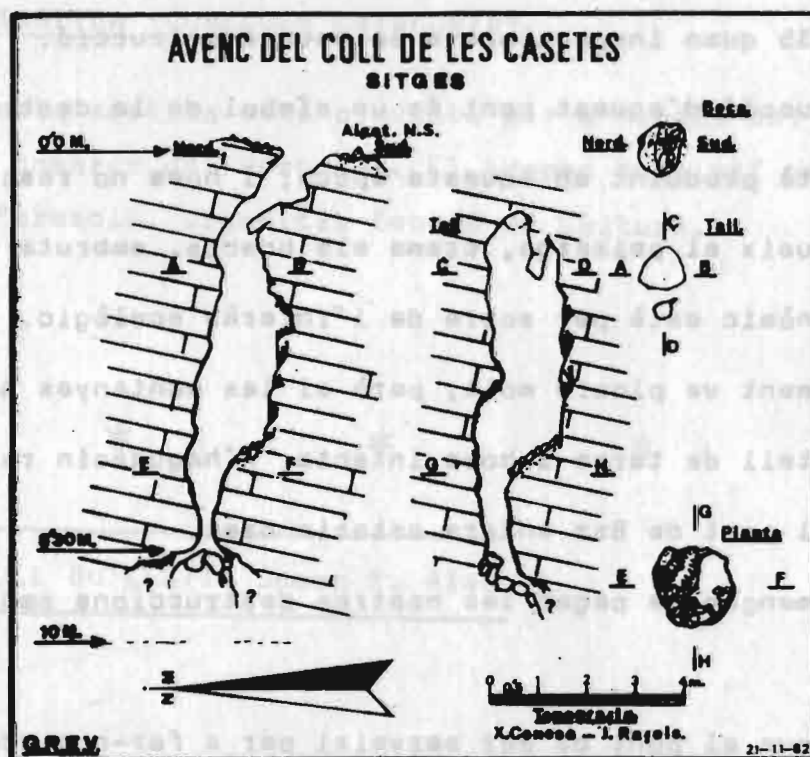
Estem començant a pagar les nostres destruccions amb vides humanes.

Esperem que el pont de Bar serveixi per a fer-nos adonar de la importància que té mimar la nature.

Dos avencs nous en terme de Sitges

En el curs de les obres de traçat i explanació de la variant de carretera C-246 que transcorrerà pels defores de Sitges, han quedat descobertes les boques de dos avencs, separats l'un de l'altre per uns vuitanta metres, i situats prop de la divisoria de terme amb Sant Pere de Ribes. Ambdós han estat explorats i topografiats per membres del GREV i batejats amb els noms d'avenc del Mas d'en Liri i avenc del Coll de les Casetes, respectivament. El primer té una profunditat de dotze metres i el segon poc més de vuit metres.

Tots dos presenten mostres de magnífiques concrecions quasi cristal·lines, ocasionades possiblement per la condició de la roca calcària de facies travertínica on s'han format. Poden con-

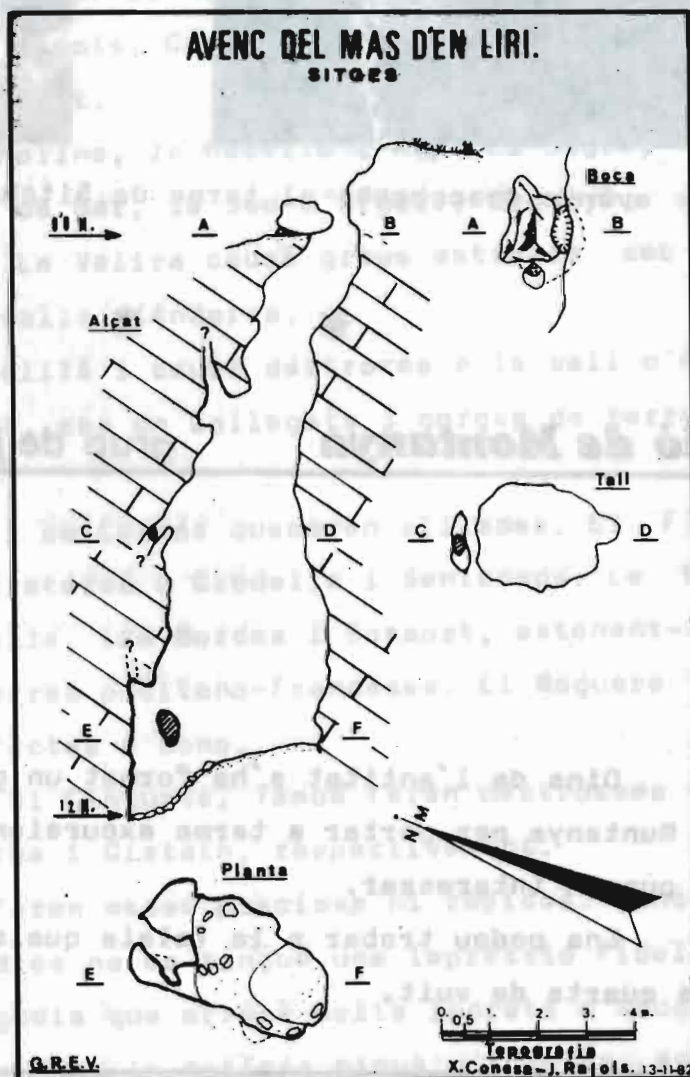

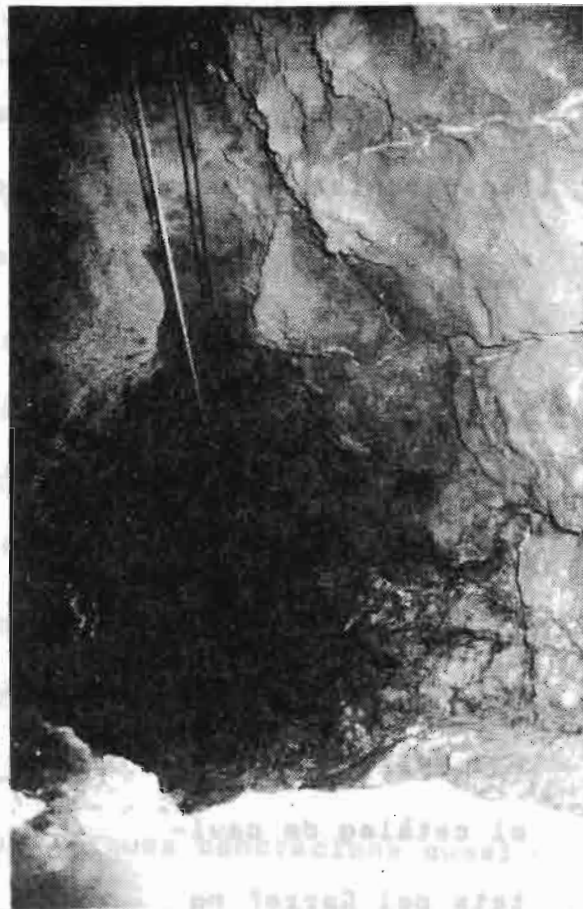
templar-se espectaculars colades, estalactites i orelles quasi transparents. Malauradament aquesta visió tindrà un temps limitat, ja que totes dues cavitats quedaren cobertes per la carretera asfaltada.

El primer avenc oferia senyals evidents d'haver estat explotat per gent grollera que solament hi baixaren per a deixar-hi mostres de la seva incultura. L'altre calgué desobstruir la boca per a poder entrar-hi. És possible que tots dos poguessin perllongar-se, efectuant excavacions al fons. Queda demostrada una vegada més que

el catàleg de cavitats del Garraf no és complet ni exhaustiu, i que sota d'un petit forat o escletxa insignificant pot amagar-s'hi un avenc ignorat.

J. VIRELLA

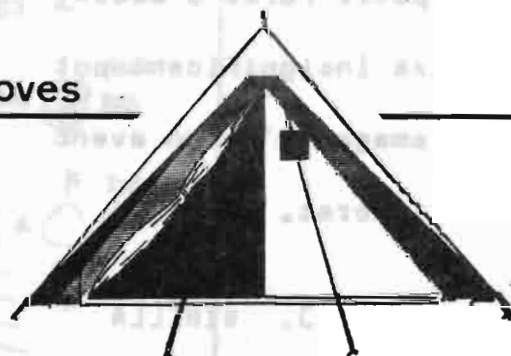

Els dos avencs descoberts al terme de Sitges

Secció de Montanya

grup de joves

Dins de l'entitat s'ha format un grup de joves de la Secció de Muntanya per portar a terme excursions i altres activitats que us puguin interessar.

Ens podeu trobar a la Talaia qualsevol dilluns i dijous a dos quarts de vuit.

Aiguats catastròfics al Pirineu

Ens ha colpit dolorosament la tragedia desencadenada per les aigues desfermades del riu pirinencs, a causa de l'intens aigua caigut el diumenge 7 de novembre, ocasionant pèrdues de vides humanes, ensorrament de cases, ponts i carreteres, i la mort de nombrosos caps de bestiar.

Les notícies de premsa, ràdio i televisor ens esmentaren noms de rius i poblacions familiars a l'excursionista. Ens deien que el Ter havia afectat i causat estralls a Setcases, Tregurà, Llanars, la Roca, etc. El Freser havia aïllat Núria, Queralbs i danyat a Ribes i Campdevànol. El Rigart, a Fornells, Nevà i Planoles. El Llobregat, a Fígols, Cercs i Gironella, i en general a tot el curs fins al Prat.

La riera d'Alp, a la Molina, la Masella i Alp. El Segre, a Bellver, Martinet, Pont de Bar, la Seu d'Urgell, Organyà, Ponts, Balaguer i Lleida. La Valira causà greus estralls amb nombroses víctimes a les valls d'Andorra.

El Noguera Pallaresa aïllà i causà destroces a la vall d'Aneu, Llavorsí, Rialp, Sort, pas de Collegats i gorges de terradets.

Les valls de Ferrera i de Cardós quedaren aïllades. El Flamicell trencà ponts i carreteres a Cabdella i Senterada. La Girona ocasionà danys a Viella, les Bordes i Bossost, extenent-se els estralls cap a les terres occitano-franceses. El Noguera Ribagorçana causà desperfectes a Bono.

L'Éssera, el Cinca i el Cinquetà, També feren destrosses a les valls de Benesc, Bielsa i Gistain, respectivament.

Les informacions no foren massa precises ni ràpides. Fins al cap de quatre o cinc dies no es tingué una impressió fidel de la magnitud de la tragèdia que arrasà molts indrets d'Andorra, i molt ens temem que quan la notícia minvà d'interès, ens foren sostretes informacions importants, l'abast de les quals

no podrem copsar fins que tornem a aquells rodals. Ens neguiteja el dubte del que pot haver passat a aquella acollidora masia de les ribes de la Vallferrera i a altres cases de situació semblant. I també dels temples romànics a ran de riu, com Sant Joan d'Isil o Sant Lliser d'Alós, i tants altres.

Mapa nou del Penedès

En data recent l'Institut d'Estudis Penedesencs ha editat un mapa general del Penedès, que abraça les subcomarques de l'Alt i Baix Penedès i el Garraf, a escala 1: 50.000 i a dues tintes.

Aquest treball cartogràfic constitueix un primer intent de posar al dia un mapa amb les vies de comunicació correctes i on hi figurin a més de les poblacions importants tots els agregats, barriades i agrupaments darrerament formats. Complementa l'obra un reguitzell de topònims corresponents a masies importants, indústries, accidents geogràfics i llocs pintorescos, a més d'un quadre estadístic de la superfície i habitants de cada municipi penedesenc, dades que poden ser de gran utilitat a tot aquell que tingui intenció de coneixer les nostres comarques.

Tota aquesta pacientíssima tasca de dibuix i retolació ha estat portada a cap pel nostre consoci Antoni Sagarra i Mas, que hi ha esmerçat una infinitat d'hores. Actualment prepara un opuscle toponímic que complementarà el mapa i en el qual hi seran consignats els possibles errors constatats. En premi a l'esforç i agraint l'obra realitzada, l'Institut ha concedit al nostre company Antoni la medalla de mèrit en la categoria de bronze. Felicitacions y enhorabona.

PARTICIPA AL CARNAVAL AMB

L'A. E. T. A. I. A

Necròlogica

A darreries del passat octubre esdevingué la defunció de l'enginyer cartògraf en Josep M. Fuchades i Benito, benemèrit excursionista i autor de nombrosos mapes-guia i altres confeccionats amb motiu de marxés de regularitat. Esmentem entre d'altres el d'Ancosa-Brufaganya, que ens ha estat de gran utilitat en les sortides a la part muntanyosa del Penedès.

Era també un dels fundadors de L'Editorial Montblanc-Martín, de reconegut prestigi en la divulgació de llibres de muntanya, geografia i història local d'arreu de Catalunya.

A l'A. E. Talaia sempre el recordarem amb motiu d'una històrica visita que ens feu al local del carrer A. Clavé, acompanyat del professor Pau Vila i el cartògraf Antoni Bescós, autor també de nombrosos mapes, entre ells els de Garraf i l'Orcal. Tots tres visitants emprengueren en el seu dia la darrera i llarga excursió. Nosaltres els evocarem tothora amb afecte.

Secció d'esquí

Després d'organitzar l'any passat el primer curset d'esquí experimental, posem en coneixement dels nostres associats, que enguany després de les moltes peticions que hem tingut, tornem a oferir-vos un altre curset amb algunes novetats a fi de modificar els possibles errors que hi pogueren haver a l'anterior.

Aquest II Curset d'Iniciació a l'esquí s'obrirà al nostre estatge social amb una xerrada sobre l'equip i material, una projecció el dia 28 de gener i es clourà a Cerler el dia 27 de febrer.

Està destinat a totes les edats, es convenient que els més petits de deu anys vinguin acompanyats. També està destinat a tots els nivells d'esquí, des dels que no s'han calçat mai uns esquís, fins els que ja ho han fet i vulguin perfeccionar la seva tècnica.

Per més informació podeu dirigir-vos a Josep Miró o Ferran López qualsevol dia feiner de 7 a 9 del vespre al nostre estatge social.

ANIMEU-VOS !!!

Secció de Cultura

IVª sortida de "Coneguem Catalunya": LA GARROTXA. - Es realitzà el propassat dia 7 de novembre. Malgrat ésser preparada amb tanta meticulositat, aquests esforços no es veieren recompensats degut a les inclemències del temps; la pluja ens acompanyà tot el dia, i, com tothom recordarà ocasionà nombroses destrosses en el Principat. Vista la panoràmica de la jornada, decidirem realitzar, en conjunt, la ruta cultural i turística.

En primer lloc ens varem dirigir al peu de la cinglera de Castellfollit de la Roca. El poble és situat a sobre mateix per aprofitar la protecció que li ofereix aquest desnivell; solament ens separava el riu Fluvià, que en aquesta primera hora no es mostrava massa cabalós. Després poguerem visitar detingudament el poble; algú aprofità l'estona per a comprar galetes.

Seguidament varem anar a Sant Joan les Fonts, monument romànic de rellevant importància, amb tres naus i absis interessants. Hi destaca, en el seu interior, una pica baptismal esculpida amb delicadesa.

La següent parada fou motivada per a poder visitar el Museu d'Art Modern d'Olot, on hi és representada l'obra dels diferents autors que formaren l'escola olotina, ensems l'obra d'en Xavier Nogués i d'en Ramon Casas com a autors foranis de més solvència.

Encara, per a completar el matí, ens aturarem a peu de carretera per atansar-nos al centre de la fageda d'en Jordà. Certament que en el plaç d'una setmana havia canviat llur fisonomia. Malgrat la pluja, hom aprofità l'ocasió per a recollir bolets.

El dinar de germanor fou en un conegut hostel de la vila de Santa Pau, amb la intenció de poder-la visitar després de dinar. Això no fou pas possible donat que l'aiguat era molt intens en aquella hora i, per tant es perllongà el sobretaula. De retorn es recolliren les butlletes d'una travessa cultural que era inserida dins el tradicional dossier que elabora l'organització;

resultà premiada Blanca Forgas, aconseguint un ple de catorze resultats

Els pocs exemplars que es posaren a la venda després de l'excursió ja s'han exaurit.

Sembla ésser que molts intel·lectuals de la nostra vila, aliens a l'entitat, s'hi han mostrat molt interessats. En aquests moments s'està pensant en la possible

elaboració d'una segona edició.

Va sortida de "Coneguem Catalunya"..- No podem avançar, encara, la zona on serà realitzada; però s'han iniciat ja alguns preparatius. Es preveu sigui realitzada l'últim diumenge del mes de març. S'avisarà oportunament, de tota manera, demanem els interessats estiguin a l'aguait per apuntar-se a la fulla de pre-inscripció ja que en la darrera sortida es quedà gran quantitat de gent sense poder venir. És possible que, segons l'interés manifestat, es prepari la sortida amb dos autocars.

20a exposició: III MOSTRA DE BOLETS..- Com ja ha esdevingut una tradició en el mes de novembre, es realitzà per tercer any consecutiu aquesta mostra de bolets naturals, amb la molt estimable col.laboració de la Societat Catalana de Micologia. L'exposició, oberta només el dissabte i el diumenge (13 i 14), fou visitada per nombrosos entusiastes d'aquesta temàtica. Cal destacar la projecció comentada de diapositives que es féu el mateix dissabte i que aplegà gran quantitat de gent. Es posà a la venda la 1a col.lecció de 50 làmines molt ben acolorides i que ha editat recentment la Societat Catalana de Micologia; aquesta publicació

fou adquirida per molts dels presents. La Secció de Cultura n'adquirí un exemplar per al servei de biblioteca.

Però el que se'ns deixa constància clara al llarg d'aquestes tres mostres realitzades és l'interés que desperta en els boletaires vilanovins; així, doncs, preveiem per l'any que ve, l'organització d'un concurs de recollida de bolets que, creiem, pot tenir una bona acceptació.

21ª exposició: LES MASIES DEL CASC VILANOVI I DELS SEUS CONTORNS

Resta exposada des del propassat dia 17 fins la finalització de l'any, aquesta interessant mostra de les sínies i de les masies de Vilanova i la Geltrú, amb les dues vessants gràfiques de dibuix a la ploma i de fotografia en color. En efecte, s'ha pogut coordinar el treball de dos inquiets joves i que en aquest cas representen dues seccions de l'entitat, cultura i fotogràfica, que ben segur ha d'ésser l'inici d'un seguit de realitzacions elaborant un treball d'equip.

Així, doncs, ANTONI RECASENS I VALLODOSERA, ha portat la iniciativa dibuixant totes les masies que es presenten, i, JOAQUIM VILA I LÓPEZ, s'ha encarregat de la labor fotogràfica.

**COMERCIAL
MARSE, S.L.**

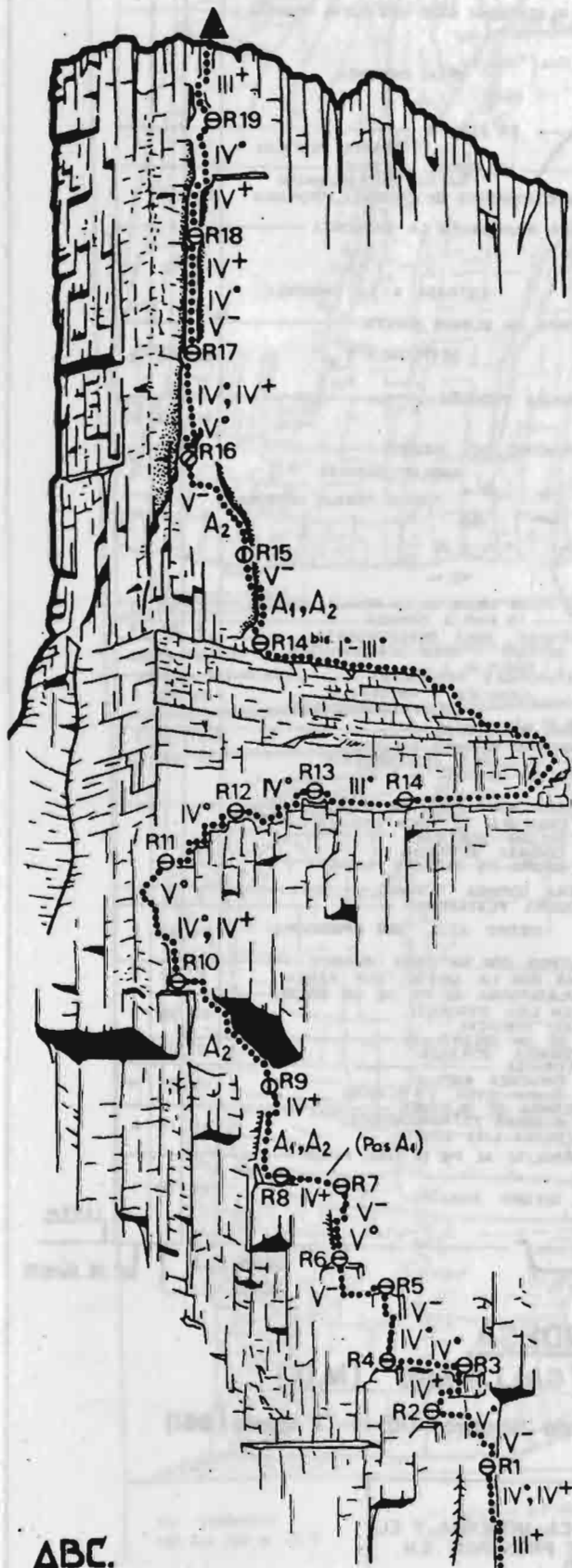
SPORTS

Francesc Macià, 59 - Tel. 893 43 49

VILANOVA I LA GELTRÚ

Paret del GALLINERO:

La història del G.E.A.M.

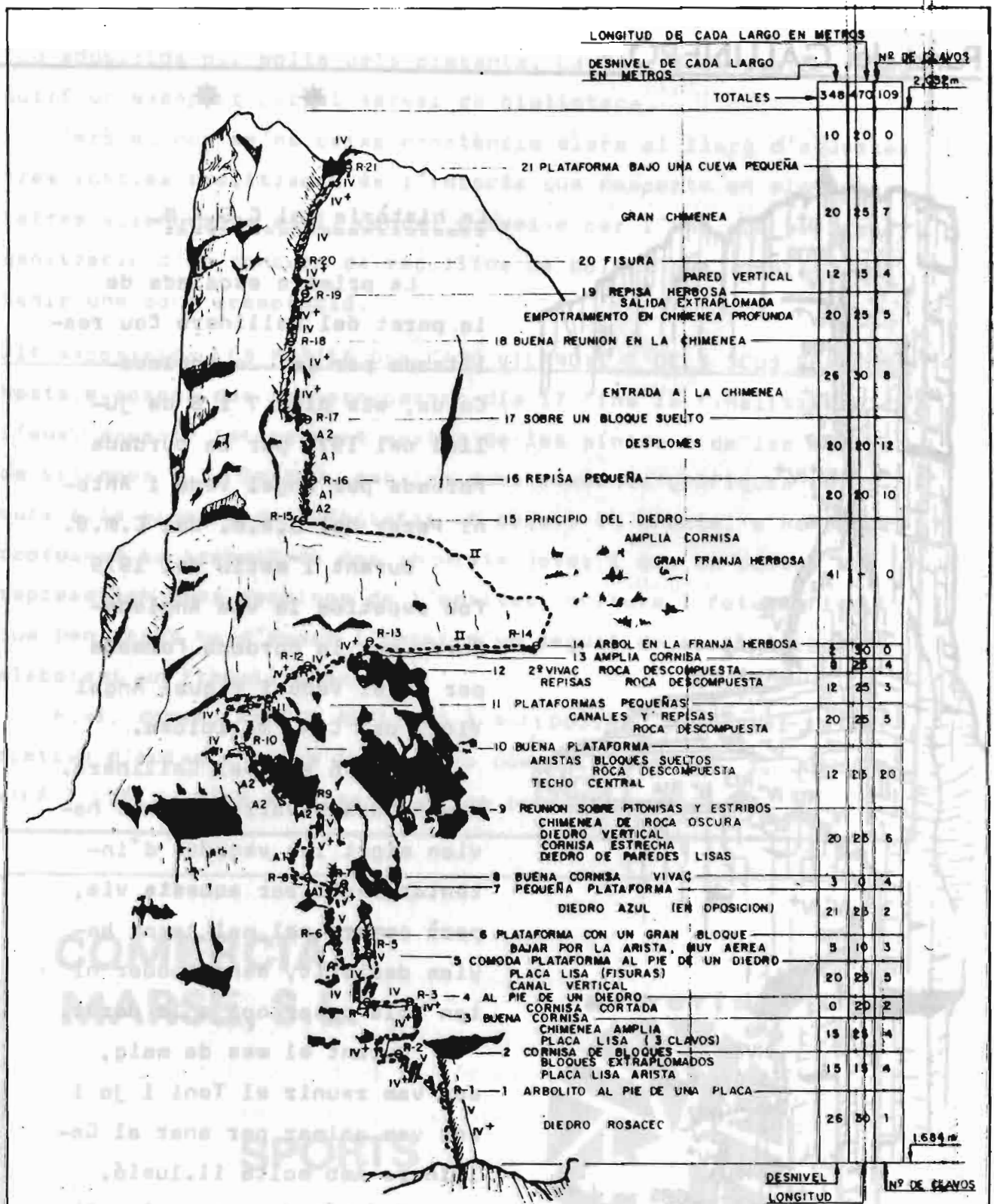
La primera escalada de la paret del Gallinero fou realitzada per la via Anglada-Cerda, els dies 7 i 8 de juliol del 1977 per la cordada formada per Angel Vedo i Antoni Perez del G.A.M. del C.M.B.

Durant l'estiu del 1979 fou repetida la via Anglada-Cerda per la cordada formada per Angel Vedo i Miguel Angel Vidal del C.A. Maliciosa.

Esperó est del Gallinero. Via Rabada-Navarro. Moltes haviem sigut les vegades d'intentar realitzar aquesta via, però sempre pel mal temps havíem desistit, sense poder ni tan sols posar-nos a la paret.

Durant el mes de maig, ens vam reunir el Toni i jo i ens vam animar per anar al Gallinero amb molta il·lusió.

Després de passar la nit a la Vall d'Ordesa ens aixecàrem aviat i començarem a remuntar el camí que va pujant pel mig del bosc fins a les

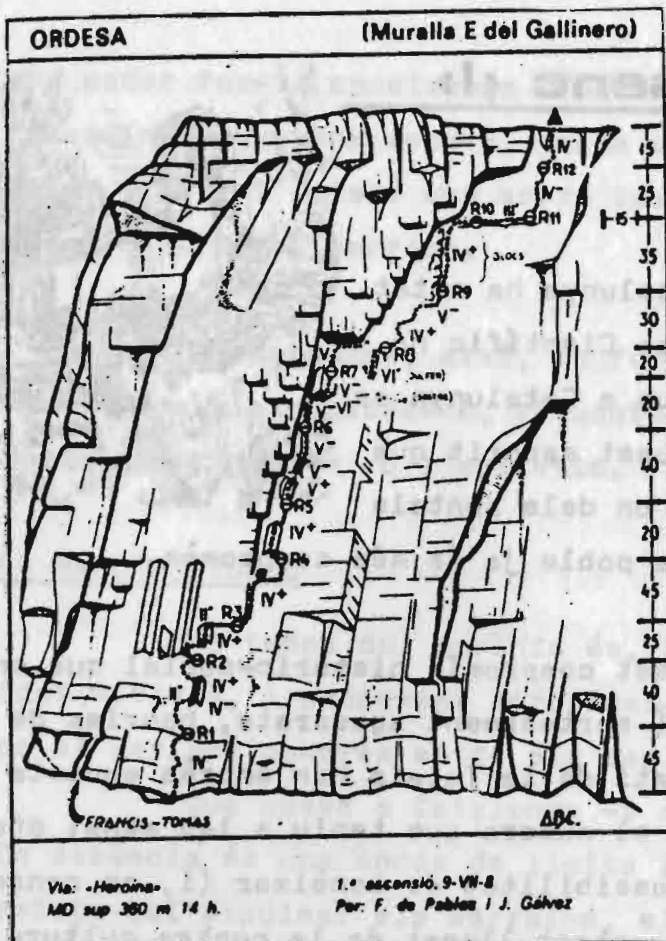
VALLE DE ORDESA

ESPOLON ESTE DEL GALLINERO (M.D.)

1ª ascensión: Alberto Rabada-Ernesto Navarro (15-16-17 Agosto 1.961)

NOTA

ACTUALMENTE, CON LA TECNICA MODERNA Y EL EMPLEO DE EMPOTRADORES SE PRESCINDE EN GRAN NUMERO DE LOS CLAVOS.
ES ACONSEJABLE EL USO DE PIES DE GATO.

Clavijas de Cotatuero.

Encara era de nit i ja estavem gairebé al peu de l'esperó però que destacava per la quantitat de sostres i desploms.

Per fi a la paret, ja vam començar a pujar entre fissures i desploms per llargs diedres que poc a poc ens fan agafar alçària.

Un cop sota el gran sostre, s'allura una immensa verticalitat. Mitjançant grans franquejades cap a la dreta, ens situem en una gran franja herbosa. Tot va bé fins ara.

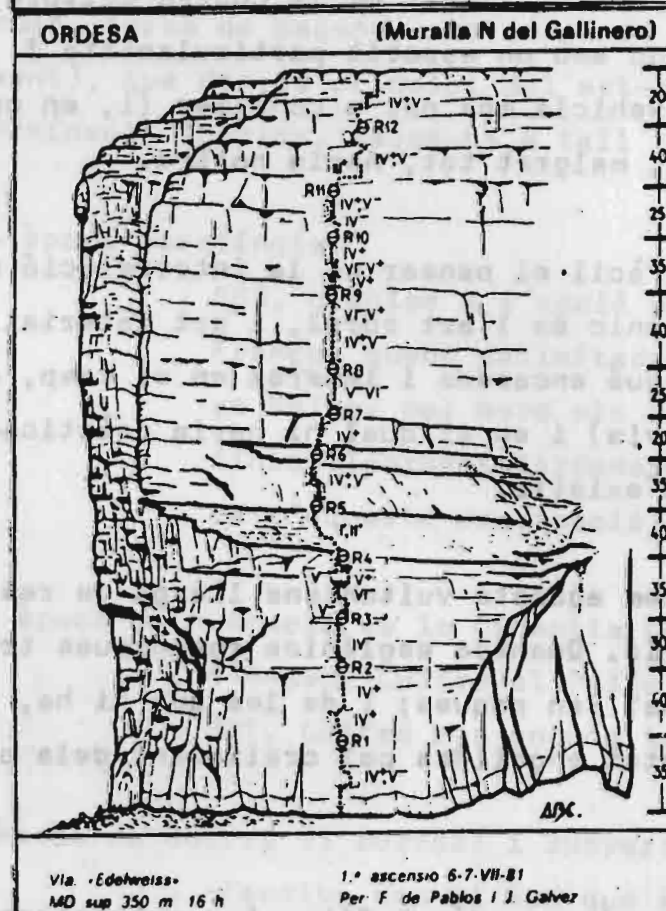
Estem al·lucinatats ja que la via és molt bonica i les dificultats que hem de superar són molt atlètiques.

Ja tenim la paret gairebé guanyada.

Surten els núvols, el colom a sobre, comença a ploure. Encara ens queden uns quants metres per arribar a dalt.

L'escalada es fa pesada, però hi ha moral i llarg darrera llarg anem guanyant alçada. Per fi, ja de nit, trepitgem el cim del Gallinero. Mullats i cansats, però valia la pena.

Activitat realitzada per la cordada formada per Angel

Vedo i Antoni Perez del Cos de Bombers de Barcelona.

ANGEL VEDO

Romànic Penedesenc «I»

Introducció:

Dir, avui, que Catalunya ha estat la peonera de l'Excursionisme Científic no és cap novetat. Dir, avui que a Catalunya es conserva majoritàriament aquest esperit que convertí l'excursionisme en un dels puntals de la nostra identitat com a poble ja és més compromès.

Es potser per aquest compromís històric-social que ens pertoca, que els agosarats (sortosament agosarats, hauríem de dir) responsables del butlletí de la Talaia han emprès aquesta iniciativa que s'estrena en el número que teniu a les mans: oferir als excursionistes la possibilitat de conèixer (i, en conseqüència, estimar) aquest important llegat de la nostra cultura que és l'art romànic. Però no amb un esperit particularista i especialitzat, sinó com un vehicle més per a conèixer (i, en conseqüència, estimar) aquesta, malgrat tot, nació nostra.

I és que és molt fàcil el pensar en la interrelació excursionisme/romànic: el romànic és l'art rural, l'art materialitzat per una cultura que visqué encarada i immersa en el camp, del qual vivia (millor, sobrevivia) i en el qual hi havia pràcticament l'única possibilitat d'existir.

I és cert: observem aquesta vuitantena llarga de restes que hi ha al Penedès Històric. Quantes esglésies romàniques trobarem dins els nuclis urbans? Ben poques; i de les que hi ha, una aclaparadora majoria han estat engolides pel creixement dels pobles i ciutats.

Es molt suggerent, doncs, d'aprofitar les excursions

per poder fer la coneixença d'aquests seculars vestigis, des de la caminada que ens menerà, costa amunt, a Sant Miquel del Montmell, fins a l'asfalt que sobre les quatre rodes ens durà com si res a Sant Martí Sarroca.

Permeteu-me, així, de fer una modesta introducció a aquest romànic penedesenc, situant-lo tant en el seu context històric i social com en l'artístic.

EL MARC HISTÒRIC

El temps del romànic és, fonamentalment, el de l'Alta Edat Mitjana, i procurant aproximar-se encara més diríem que ocupa el període comprès entre els segles IX i XII.

Què passa a Catalunya -i al Penedès- en aquesta època? En essència és una època de lluita i, conseqüentment, d'inseguretat: cal expulsar els sarraïns, els infidels ("turba paganorum", turba de pagans, els anomenen sovint els documents del moment), que des de principi del set-cents s'han ensenyorit de la Península Ibèrica. Vegem-ho a tall telegràfic:

- època carolíngia:

- . 803, gràcies a l'acció de Lluís el Piadós, rei de França, queda delimitada definitivament la Catalunya Vella: pel Nord els Pirineus, pel Sud i Oest la línia Llobregat-Cardener-Segre (el Penedès queda fora d'aquesta demarcació).

- època de fundació de la Dinastia Comtal Catalana:

- . 879-890, Guifré el Pelós repobla la Catalunya Central
- . 897, Guifré mor en una topada contra els sarraïns.

-època de Guifré II Borrell i Sunyer:

- . ofensiva cap al Sud que arriba fins el Camp de Tarra-

gonà. Fruit d'aquesta acció, es crea la Marca del Penedès (1) amb capital a Olèrdola (928).
• ocupació de Queralt (928) i Santa Oliva (938).

- època de Borrell II:

- signatura d'una treva amb Còrdova= pèrdua del Camp de Tarragona, però consolidació de la Marca del Penedès (re població de Sant Martí Sarroca, Miralles, Castellet,..)
- 985, ràtzia (2) d'Al-Mansur que arriba a destruir Barcelona. El Penedès en rep les conseqüències i és devastat (destrucció de collites, castells, esglésies, captivitat de nombrosos habitants,...)

- època de Ramon Borrell:

- continua la tasca repobladora (Vilademàger, Mediona,..)
- dues ràzzies sarraïnes, però, novament assolen i devasten el Penedès: la dels volts de l'any 1.000 (que, havent passat pel Penedès, puja pel Llobregat i arriba a Manresa) i la d'Add-al-Malik que vers 1.003 castiga el Penedès i l'Anoia.

- En 1.079 s'arriba a conquerir Tarragona: els sarraïns es fan forts a les serres de Prades, i a Siurana.

- En 1.129 s'instal·la definitivament la seu arxiepiscopal de Tarragona.

- època de Ramon Berenguer IV:

- 1.148, ocupació i repoblació de Tortosa.
- 1.149, ocupació i repoblació de Lleida, Fraga i Mequinensa
- 1.152, ocupació dels castells

de Miravet i Siurana, i de tota la serra de Prades.

- època d'Alfons el Cast:

. 1.168-69, repoblació de Miravet, Siurana, Prades, Matarranya.

El Principat, definitivament sota control dels Comtes de Barcelona. Fi, per tant, del perill sarraí (3).

Cal veure -és evident, però, havent llegit aquesta mena de "noticiari"- que el Penedès fou terra de frontera: "Marca", per a utilitzar el mot precís. Perquè "Marca" no té la sola connotació de "terra de ningú" sinó que omple el mot amb molta més profunditat. La "Marca" és el territori utilitzat com a "para-xocs" d'un altre àmbit territorial -més reulat- que cal mantenir segur i en pau (4); i aquesta seguretat no s'obté, evidentment, deixant la Marca desertitzada, sinó omplint-la de defensors. No caiguem, però, en l'error de creure que la base d'aquesta defensa són els militars; ja els comtes catalans ho vegeren clar i maldaren per repoblar els territoris conquerits: aquesta és la veritable defensa, la massa camperola a la qual es permet d'aprisionar (5) una terra. Perquè, essent la terra l'únic mode de vida, aquest pagès la defensarà, com a cosa pròpia, amb dents i ungles, aferrant-se a allò que li dona la vida.

El militar professional, evidentment, hi és present, també, al Penedès: és el noble, al qual se li encomana la direcció-control-tutela d'aquesta massa camperola ja que el seu privilegiat estament li confereix aquest rang.

Se li encomana també la protecció: els seus castells serveixen d'empar i refugi (teòric la major part de les vegades i, sobretot, davant les ràzzies sarraïnes) als seus vassalls. D'aquí la profusió de castells existents a la nostra comarca (6).

Com a norma general, però, i per a aquests primers temps, una destrucció (de castells, esglésies i collites) és per al noble un problema infinitament menor que el que significa per al pagès: per a aquest és la misèria, la pèrdua d'allò que el permetrà de viure aquell any i la desaparició de les llavors de l'any vinent; només se'n sortirà demanant préstecs al poderós noble, el qual els hi concedirà a canvi d'una major sotmissió. Per al noble, en canvi, el mal no serà tan greu: o bé posseeix d'altres propietats no afectades que el mantidran (i li permetran de fer préstecs al pagès) o bé ja aconseguirà d'altres beneficis del seu superior jeràrquic (7).

Aquesta és, a grans pinzellades, la visió històrica de l'època: una vida molt dura i arriscada, amb molt pocs alicients i quasi desprovista d'esperances, al menys pel què fa a la vida en la terra. On són, doncs, les expectatives? És el que procurarem reflectir en un posterior article.

ORIOL PONSA

-
- (1)- Vegeu, en les línies que segueixen, la funció d'una "Marca".
 - (2)- Ràzzia: terme utilitzat per a designar una acció violenta i destructora amb l'única finalitat de fer botí, no d'ocupar permanentment territoris.
 - (3)- Els Comtes catalans s'asseguren de noves invasions creant una mena de Marca al Matarranya.
 - (4)- Precisament l'origen de Catalunya es troba en l'interès dels monarques carolingis d'aconseguir una zona protectora avançada respecte de França (la "Marca Hispànica").
 - (5)- Aprisió: és un mode d'obtenir la propietat privada d'una terra; es tracta de l'apropiació amb ànim possessor i d'explotació directa, segons les pautes indicades per l'Estat.
 - (6)- Veure els treballs apareguts en anteriors butlletins.
 - (7)- També a nivell general cal exceptuar d'aquest cas, i dins l'estament nobiliari, els cavallers, que rarament posseeixen altra fortuna que els seus cavalls i les seves armes.

Diari de vacances del 3 al 15 d'agost de 1958 (continuació)

Dia 5 .- Dence a primera hora del matí, concretament a les 6, carregarem el material i les motxilles al camió. Mitja hora després vingué el senyor i revisà la càrrega del camió que, junt amb el material nostre, portava guix als banys. Com que la carretera tota era amb pujada i estava en males condicions, vàrem descàrregar uns vint sacs de guix i, així, el camió, més alleugerat de pes, pujaria millor. A les set sortíem de Benasc. Dos expedicionaris i jo ens quedàrem al camió per descàrregar el material en arribar al lloc de parada, i els altres sortiren a peu.

A les vuit arribàrem al lloc assignat i començàrem a transladar material al lloc d'acampada. Situàrem el campament al Pla de Benasc.

Quan arribaren els altres instal·làrem el campament, muntant tendes, que per cert, feien molt de goig, tan ben arrangerades.

Passàrem el dia arranjant coses i preparant material per l'endemà matí ja que teníem la intenció de fer una sortida cap al refugi de la Renclusa a fi d'atacar el cim de la Maladeta. Després de sopar encenguérem uns focs i tots al voltant canviàrem impressions properes i futures.

Dia 6 .- De bon matí, els que formàvem l'expedició que havíem d'anar a la Renclusa, composta per nou membres, després d'esmorzar lleugerament perquè havíem de caminar 4 hores per camins de ferradura i sempre amunt amb pujada, sortírem a les 6 en punt. I camina que caminaràs admirant els incomparables paisatges, fonts, cascades d'una bellesa mai no vista per mi. Paràrem per descansar a una vall anomenada de l'Hospital on hi ha un lloc de carabiners que ens demanaren la documentació ja que al final de la Vall hi ha la frontera amb França. Uns minuts de descans i tornem-hi, sempre amunt, i nous paisatges. Al final de la Vall trobàrem dos excursionistes, amics dels nostres, de Barcelona, que esmorzaven. Ens vàrem saludar i tot seguit se-

guírem caminant fins arribar al peu del cim on hi ha el refugi de la Renclusa. Després de descansar uns minuts empenquèrem la pujada, per cert, molt forta per mi pels motius assenyalats en un altre lloc. Finalment arribàrem dalt al refugi a les deu del matí, cansats i morts de gana.

Aquest refugi de la Renclusa està situat a 2.350 metres d'altitud. Seguidament, i com ja he dit que arribàrem morts de gana, ens férem coure un perell de costelles i dos ous ferrats junt amb una amanida que ens menjàrem amb molt de gust.

Per cert que aquest gust ens mancà un xic a l'hora de pagar, perquè tot lo que he esmentat, mes pa, i cinc ampolles de vi de tres quarts de litre, ens costà cinquanta-sis pessetes per cap. De totes maneres no ho trobàrem massa car ja que resulta difícil subministrar menja a tanta alçada. Fartets, un xic més optimistes portàrem les motxilles al refugi lliure, situat uns 40 metres del xalet de la Renclusa. Dit refugi lliure, quan no saltres el vàrem ocupar, pràcticament estava ple de porqueria. Vàrem estar més d'una hora netejant-lo, cosa que ens valgué una efusiva felicitació del guia, Sr. Abadías. Això sí que ho tenim els de Talaia, som nets. Degut que teníem intenció de pujar a l'Aneto pensàvem passar la nit al refugi. Aquí he d'anotar un cas curiós que em succeí. Jo, francament, era la primera vegada que anava al Pirineu Aragonès, no obstant haver estat durant la guerra civil espanyola, al Pirineu Català. Però llavors era molt jove, i no em vàreig adonar-me de certs símptomes que sent una persona, quan es troba a certa altitud. El cas és que quan em trobava al menjador del Refugi on havia anat a escriure unes set targetes per la família, em semblà que em rodava el cap i tot jo era un menat de nervis. El cap em pesava com plom i semblava que amb unes estenelles m'estrenyien el front. Sense adonar-me escrivia sense coordinació. La primera tarja la vaig omplir de lletres i després resultà que no hi havia lloc per posar l'adreça. Les altres tres que vàreig escriure tot seguit tinc curiositat de mirar-les quan arribi a casa. No podia, en fi, coordinar les idees.

El temps, que fins llavors era bastant acceptable, encara que fes un ventet fret, semblava que es posava malament i que volgués ploure. Dins del refugi (i amb això ja eren les dotze del migdia) acordàrem, ja que era massa tard per arribar fins l'A-neto, pujar fins al cim de la Maladeta (3.308 metres), que conjuntament en posició sur al refugi de la Rencluse, mantenen, la mateixa orientació.

Quan vàrem sortir del campament general dels Banys de Benasque, el que feia de cap d'expedició ens repartí material d'escalada, com crampons, piolets, cordes, i altres coses. Els components erem nou de colla, el més vell jo amb 49 anys a sobre, i el més jove, uns 18 anys.

Deixàrem les motxilles al refugi prenent el més necessari per l'escalada, o sia, tot el material anomenat abans, i emprenguerem l'ascensió a la Maladeta, cim que està situat a 3.308 metres d'altitud. Tingueu en compte que ja havíem descansat, entre menjar i arranjar les coses unes tres hores. Allò significava per a mi molt pesat ja que no estava acostumat a fer tan llargues caminades.

El cas és que, jo, em sentia molt optimista, això si, mentiria si digués que no estava un xic cansat. Però com que els altres tiraven amunt, jo els seguia per un camí, més ben dit, no era camí sinó una gran aglomeració de roques de totes formes i tanyans. No tinc vergonya en confessar que allò no era per a mi, que qui sap si podria arribar al cim. Abatut pel cansament, doncs, a cada pas donava un bufec de mil dimonis.

Tot plegat, quan devíem ésser ja a uns 2.600 metres d'altitud sentí com si em rodés el cap doncs semblava que les muntanyes donaven voltes al meu entorn, però no en vaig fer cas de moment. Però, uns vint-i-cinc metres més amunt, si no m'agafo amb unes mates que sortosament hi havia enfront meu, segur que caic enrera i no paro fins a baix matant-me, segurament; llavors també m'havia rodat el cap, i seguí tenint ganes de vomitar.

(continuarà)

PRESIDENT: Josep Julià - SECRETARI: David Vidal

BUTLLETÍ: Secció de Cultura de l'A.E.Talaia

mírim

CALÇATS SENYORA
BOSSES - CINTURONS
CARTERES - BITLLETES
MALETES - GUANTS
ARTICLES DE REGAL

Caputxins, 11 - Telèfon 893 21 45
VILANOVA I LA GELTRU (Barcelona)

Participa al Carnaval amb l'A. E. Talaia

Les Comparses

i ball del Comparser

El Vidalot

i ball del Vidalot

Informació i inscripció al
Carrer Comerç, 4 - Telèfon 893 12 57